

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

„Samouprava“.

Pod tem naslovom je začel izdajati goriški deželni odbor list, ki bode izhajal sredi vsakega meseca, in kateremu je v prvi vrsti namen privabiti vse sloje prebivalstva k skupnemu delovanju za napredek in povzdigo blagostanja naše ožje goriške domovine.

Od strokovnjaške strani smo dobili ta članek, ki je vreden zanimanja, in ga priobčujemo.

Misel, da je deželne uprave glayna in skoro jedina naloga, točno reševati uradne spise, občinske račune in proračune, došle pritožbe in uroke, sestavljati in razpravljati načrte zakonov in različno teoretično šaro, — ta misel diši po birokratizmu in je nekoliko zastarela. Deželni zbor ne sme biti poredna zbornica, kjer se drže fulminantne govorance pred strmečim občinstvom, marveč v prvi vrsti zbor za blagor domovine vnetih, nesebičnih, praktičnih rodoljubov, kateri morajo poznati potrebe ljudstva, seznaniti se — vsaj v glavnih potezah — z vsemi modernimi sredstvi za napredek, z vsemi pripomočki za razvoj dušnih in gmočnih koristi dežele. Proučiti morajo potrebe in težnje vseh stanov v deželi, pospeševati na realni in premišljeni podlagi sloneči razvoj njihovih interesov in delati in skrbeti za to, da se ti interesi ne križajo, da se ne razvija en stan na račun drugega, marveč da vlada med temi interesi nekako ravnotežje in soglasje.

Potemtakem se ne sme tudi deželni odbor zagristi le v reševanje deželnih spisov, pritožb in utokov, dasi je tudi to velike važnosti, marveč posvetiti mora v prvi vrsti svoje moči deželni upravi, to je skrbti za povzdigo napredka v vseh panogah deželne kulture.

Ne da se utajiti, da so prvi koraki v to storjeni. Skrbjeno je za kredit po nizki ceni potom hipotečnega zavoda, kateremu ne more odrekati v tem oziru nikdo velike važnosti. Zida se porošnica, ki ne odgovarja le veliki potrebi, marveč je tudi v zdravstvenih in ekonomičnih ozirih velikega pomena. Uredilo se je užitninsko uprašanje, ki daje deželi in občinam stotisočake večjih dohodkov nego prej in omogočuje deželni upravi in občinam pospeševati napredek, ki je — poseben začetkom — silno drag, in kateremu predpogoj je denar.

Ustanovila se je deželna trtnica, ki

je zelo znižala ceno cepljenkam. Izvršuje se zakon za pospeševanje goveje živine ter so se priredile v to svrhu živinske razstave po vsej deželi, ki se bodo po navljale. Imenovala so se različne dopustne komisije, ki bodo imele nalog, začetkom prihodnjega leta storiti nadaljne korake na tem polju. V kratkem se zbudi k življenju tudi zakon za zavarovanje živine, ki je tudi koristen in potreben.

Deželni odbor podpira tudi zdatno zavod za pospeševanje male obrti, ki se resno trudi za napredek na obrtnem in trgovskem polju.

Delajo se priprave za pospeševanje svinjereje, izdelujejo velikanski načrti za uravnavo spodnjega in gorenjega dela Soče, Tera in Vipave in za odtok voda na Prevalu pod Brdami. Izdelani so načrti za cestno mrežo na banjski planoti in od Čepovana skozi Vrata do Sv. Lucije, kateri se morajo realizirati s pomočjo države, dežele, cestnih odborov in drugih prizadetih činiteljev.

Na obzorju kraškega sveta kaže se velikanski vodovodni načrt, kateremu je treba ostro v oko pogledati. Pripraviti bode vsekako treba tudi melioracijski zalog ne le za Kras, marveč tudi za naše gore in vipavsko dolino. Izvesti in uvesti bode treba tudi deželno zavarovalnico proti požarom in za zavarovanje na življenje ter na ta način zaprečiti, da ne bodo romali stotisočaki iz naše dežele, od koder se nikdar več ne vrnejo.

S kratka, ogromno dosti dela ima dežela še izvršiti; le mali del istega je tu označen, a temu ni in ne bode kos ne deželni zbor, ne odbor. Kakor ne more pri velikem posestvu sam upravitelj premagati vsega dela, marveč morajo vsi prizadeti činitelji vsak na svojem mestu sodelovati, da je posestvo uzorno obdelano, tako je tudi pri deželni upravi, pri tem največjem posestvu v deželi. Le s pomočjo vseh prizadetih činiteljev, s pomočjo širjih slojev prebivalstva je mogoče dvigniti deželno upravo na višek popolnosti in časovnih zahtev.

Privabiti široke sloje prebivalstva k temu delu in vzbujati zanimanje in ljubezen do istega je prvi in glavni namen »Samouprave«.

V prvi vrsti so poklicane v sodelovanje občinske uprave, cestni odbori in vsake druge samoupravne oblasti, vobče pa vsakdo, komur so deželni interesi pri srcu. Seveda se morejo v tem

listu razpravljati le predmeti javnih interesov in sicer stvarno in mirno.

Toda še druga vodilna misel je zbudila »Samoupravo« k življenju. Delovanje samoupravnih oblasti naj bode po možnosti javno, kontrola naj mu bode javnost. Znano je, da je vsaka uprava tem popolnejša in pravičnejša, čim bolj je podvržena javni kritiki in kontroli.

Zaradi tega je pa tudi pričakovati, da poseže naše ljudstvo po tem prevažnem listu, o tem bolj, ker mu je cena zelo nizka, slane le dve kroni na leto.

Prva številka ki je izšla sredi meseca novembra, prinaša razprave o sledečih predmetih, ki bodo gotovo zanimale ne le naše politike, marveč tudi posestnike in druge stanovce: 1. Predmeti, ki se bodo razpravljali v prihodnjem deželnozbornem zasedanju; 2.) podpore, po suhi in toči poškodovanim; 3.) javne naprave; 4.) ceste v Brdih; 5.) boj proti trtni uši; 6.) prve razstave goveje živine in njih namen; 7. deželna trtnica in prostori za kalenje v Podturnem; 8.) mlekarstva in sirarska šola v Cerknem; 9.) zdravstvo; 10.) podpore iz deželnega zaloga; 11.) razno: a) olajšave gledé plačanja pristojbin pri posojilih; b) razlastitev stavišč pri šolskih poslopih, c) pobiranje užitnine; d) o zboljšanju kraških tal. Navedene so še nekatere višje razsodbe in v dodatku nekatere pravne informacije.

Zlaganje in zaokroževanje zemljišč.

(Konec.)

Ko sta enkrat sestavljena bonitetni načrt in zapisnik o posestnem stanju, se oboje predloži zlagalcem na vpogled, da 1. vpodajo »opazke« glede cenitev in 2. »ugovore glede drugih podatkov (površina, itd.) Opazke se rešijo instančnim potom po deželni, in pri prizivu po ministerialni komisiji; ugovori pa še le pri sestavi načrta za zložitev.

Na to se napravijo načrti za skupne melioracijske naprave in za pokritje le-teh, določijo se odpravninski zahtevki posameznega zlagalca, posamezne služnosti, zaslišijo se želje neposredno prizadetih, v kolikor so v skladu s tozadevnimi predpisi zakona in z javnimi interesi; določijo se tudi odpravnine posameznikov na podlagi zložitve, na kar se sestavi zložitveni načrt. Načrt se javno razpoloži za dobo 30 dnij, da vzamejo vanj vpogled vsi prizadeti; postavijo se mejni količi in pojasnijo nove mejne razmere prizadetim na njihovo

zahtevo po lokalnem komisarju samem. Ta sprejme tudi na znanje ugovore prizadetih, ki se rešijo v gremialnih sejah deželne komisije, na priziv v sejah ministerialne komisije. Na podlagi sklepov le-teh mora lokalni komisar predelati zlagalni načrt in na novo postaviti mejne količe.

Po končani razpoložilvi načrta in po rešitvi med razpoložilvijo naznanjenih ugovorov se vrši glasovanje o zložitvenem načrtu. Dan, ki je določen za glasovanje, se razglaša javno, ob enem pa naznani osebnost vsakemu neposredno prizadetemu. Glasuje se pa na ta način, da vsak opravičenec sam ali po svojem zastopniku zabeleži svoj glas v glasovalnem zapisniku. Glasovalno pravico ima le lastnik zemljišča (posestnik, užitni opravičenec), ne pa pravni opravičenec ali zakupnik, ki sme podati le ugovore proti odmerjenju odpravnine ali podobnim stvarim, ki bi prikrajšale njegove stvarne pravice. Izid glasovanja se mora razglasiti javno, da je mogoče prizadetim podati svoje ugovore proti glasovalnemu postopanju ali proti številu glasov. O tem razsoja konečno deželna komisija.

Ako je izid glasovanja pokazal, da se večina prizadetih posestnikov strinja z zložitvenim načrtom, pritrdi istemu tudi deželna komisija in izjavi, da se mora manjšina pokoriti načrtu, tako da ni mogoče več vložiti priziva proti sklepom deželne komisije, a tudi ne zahtevati, da se načrt razveljavi in se povrne vse v prejšnji stan.

Lokalni komisar pa dobi od deželne komisije nalog, da izvrši zložitev na podlagi tozadevnega, uradno potrjenega in od večine zlagalcev sprejetega načrta. Posestnikom se izročijo nova posestva, prodajo se na javni dražbi zemljišča, ki so bila odložena za pokritje stroškov, sezidajo se nova gospodarska poslopja in in izvršijo skupne melioracijske naprave na podlagi posebnega programa in pod nadzorstvom lokalnega komisarja.

Izvršitev zložitvenega načrta more prekiniti edino le višja sila, ki bi v času med pritrditvijo zlagalcev in med dejansko izvršitvijo načrta tako spremenila vrednostno lice, da ni mogoče več izravnati vrednost navadnim potom. Razveljavljenje in sistiranje načrta, eventualno tudi nov nalog za zopetna pripravljalna dela za novo zložitev, vse to je odvisno od sklepa deželne komisije.

Zakon dovoljuje zlagalcem, da v gotovem roku podajo svoje zahteve za povrnitev razlike v vrednosti odpravnine in za nastale škode, bodisi v denarju ali v zemljišču; tako da je še vedno mogoča modifikacija pravoveljavenega načrta za zložitev. Po preteku enega leta pa prenehajo vse te pravice.

V zvezi z izvršitvijo zložitve so razni pravni čini, in sicer 1. prenos lastninske pravice iz starega zemljišča na novo in 2. prenos vknjiženih pravic (hipotek, vžitkov in služnosti); pri tem od-

kako bi ne bilo? Ali nisi že dovolj trpela? A pogovor trdi, da

dež za solncem mora biti,
za veseljem žalost priti.

Torej tudi za tvojo žalostjo pride veselje, pride solnce. Marička, gotovo pride, ker mora priti!

„Saj tudi jaz mislim, da bi moralo že enkrat priti. Večno ne bom trpela.“

„Ne boš, ne boš, Marička, le potolaži se! Bog te je videl bolj kakor mi vsi, kako si trpela do sedaj, in zdaj te za to gotovo nagradi z zakonsko srečo in mirno zadovoljnostjo. Boš že videla, kako veselo bomo še živeli tam pri nas vsi skupaj!“

Tako je hitela Poljakova mati vsa polna naidušenja in je že živela v duhu one lepe, srečne dni, vse one sladke, medene urice, vse one blažene, krasne trenutke, o katerih je ravnokar govorila s tako gotovostjo in zavestjo, kakor da

Razdejanje.

Povest iz doline. Pastuškin.

(Konec.)

„Tako je, vidiš, Marička, to sem ti hotela tudi jaz že omeniti in potem bi jaz preživela zadnja leta rada na svojem domu, kjer sem se trudila in ubijala dan na dan, leto za letom. Tam, kjer sem delala, bi se na stare dni tudi rada odpočila od truda in napra. Moj Matevž se temu tudi ne bo protivil nikakor, zakaj on je že sedaj nekaj nadložen in bolehen in hrepeni po miru pokoju in počitku še desetkrat bolj kakor jaz. — No, potem doživimo na stara leta še kako prijetno in brezskrbno urico, ko bosta vodila gospodarstvo ti in Joža in bo najin posel samo jesti, pestovati svoje vnačke in počivati.“

„Dal Bog, da bi bilo tako!“

„Saj bo tudi, Marička moja, bo! In

se v sreči kopljejo samo!
A nad Tvojo gomilo je mati
obraz zagnila svoj,
junaka in pevca in sina
je zgubila s Teboj!

3.
Zvene na nho mi tožbe;
to tvoje pesmi je odmev,
to tvojih boli bolni spev
ki dušo strto ti more —
„Samotno v kletki je popeval“
zdaj ptič zaprt, ta duh vkovan
razvil perut je v novi dan;
in nič več slepo ni oko
in nič več ni srce bolno —
O, da morem jaz s Teboj —

4.
Jesen se nad zemljo je sklonila
in pokrila solnce je oko;
žalost se od neba je spustila
in oblila grob je Tvoj s tempo.

Mučnik . . ubit . . tam gosli strte
nad gomilo žalostno vise —
Plaka genij in perut poviša
vso noč do dne — —

Ivo Pregelj.

LISTEK.

Simonu Gregorčiču na grob.

1.
Ali si zapuščen tako, se odpravil
k drugom dragim v poset?
Težko bilo ti brez njih, kajneda
in tožba umeti noče svet!

Davno hrepenel si že v gomilo
davno čakal težko, tak sam, tak sam,
misli vse in čustva v srcu bolnem
Tvojem, bile davno so že tam!

Tolikrat si peval smrt in mrtvim
z dušo do vrha nasičeno z boljo;
tolikrat si plakal ob grobovih
vsako težji bilo je slovo — —

Tujec, hrepenel si po domovju,
domotožja si umrl — poet!

2.
In zdaj si prost vezi
tam boli ni, tam ni laži
vesoljstvo uživajo oči,
lepoto neskajeno zro
resnico večnosti pijo.

padejo vse služnosti, ki so bile navezane na prvotni objekt sam. Zakupnik dobi v zakup zemljišče, ki se je oddelilo vsled zložitve zakupovalcem. Ako neče več nadaljevati zakupa pod novimi pogoji, sme odpovedati zakupno pogodbo tudi pred časom njenega dospelka.

Knjižni prenos stvarnih pravic tretjih oseb, torej hipoteke, vžitki in služnosti, so prosti pristojbine, ako ni nobene spremembe glede osebe opravičenca in obsega pravice. Prenosi lastninske pravice in vse pravne listine, ki so posledica zložitvenega čina so proste koleka in pristojbin tekom 15 let po vveljavljenju zložitvenega zakona.

Stroški zložitve se pa razdelijo: 1. na državni zaklad, iz katerega se pokrijejo vsi stroški lokalnega komisarja in državnih uradnikov; 2. na celoto udeležencev, ki morajo poskrbeti za primerne uradne prostore, za strožnike in one potrebščine, ki se dajo lahko napraviti; dalje morajo plačati uradno uporabljene strokovnjake in tehnično osobe, mape, pisarniške potrebščine itd.; 3. vse druge stroške za pravni zastop, listine in prepise itd. nosijo pa posamezni prizadeti zlagalci.

Ako se pa pri glasovanju glede zložitvenega načrta ne doseže potrebno število glasov in se mora vsled tega ustaviti zlagalno postopanje, tedaj nosijo vse dotlej narasle stroške oni posestniki, ki so postopanje provocirali.

S tem sklepamo ta sestavek. Podaljšal se je sicer čez mero, ki mu je bila prvotno namenjena, ali prilika govoriti enkrat obširneje o takih stvareh, pri nas Slovencih le premalo uvaževanih, je bila preugodna, da bi ozir na pristoje v časopisu mogel zadrževati nam pero. Sestavek izide potem v ponatisu. Ni popoln, ni povsem originalen; ali njegov skromni namen je pridobiti sposobnejša peresa, da začnejo enkrat pisati tudi o agrarnih stvareh, da začnejo še ob pravem času postaviti primerne zavore stalnemu propadanju slovenskega kmeta, da se ustavi beg v Ameriko, zakaj, da citiramo našega dičnega, žalibog, prerano umrlega Simona Gregorčiča:

»Za kosom se kos od kmetije drobi
Med klikom in hrumom, ropotom in jokom,
Kot rezali ud bi na ud, se mi zdi,
S telesa sirotnim otrokom«.

Sirotni otroci, Slovenci! In mi naj spimo, naj to mirno gledamo?

S. P.

Pogreb S. Gregorčiča.

Kobarid. — Globoka žalost je napolnila nas vse, ko smo brzojavnim potom zvedeli, da je umrl naš rojak, prvak pesnikov — Simon Gregorčič. Trg Kobarid se je takoj odel v žalostno obleko — skoraj iz vseh hiš so plapolale črne ali narodne zastave z črnim zastorom. V ponedeljek že zgodaj popoldne je vse hitelo nasproti pokojnemu na Idsko. kajti sporočeno je bilo, da pripeljejo truplo že ob 5. uri popoldne v Kobarid, Osem duhovnikov s preč. g. dekanom kobariškim J. Peternel na čelu peljalo se je pokojniku nasproti. Na državni cesti, ravno nasproti sv. Lorenca, so sprejeli truplo, katero sta do tje spremljevala preč. g. župnik J. Fabijan iz sv. Lucije in preč. g. Jožef Fon, kaplan iz Volč, ob 1/2. uri zvečer. G. dekan je truplo blagoslovil in sprevod se je pričel pomikati

se že vestijo, vsi solnčni in sladki, mehki in prijetni kakor rajske sanje...

Kakor že enkrat prej, so obračali Poljakovi z Maričko vred tudi sedaj in tudi sedaj je Bog obrnil, toda topot po njihovi volji; zakaj prikupili so se mu neskončno takrat, ko niso čisto nič godrnjali, ker je obrnil proti njihovi volji.

Tako, vidite, se konča kakor vse povesti le-te vrste tudi naša z — ženitvijo. Zakaj naj bi delala izjemo v tem ona edina, ko smo vendar vsi docela prepričani, da ni tako imenitna, da bi ji bilo dovoljeno to storiti? naj se torej le ponižno uda in se tako veselo konča, kakor se končavajo tudi njene lepše in veseleje posestrine po naših neštevilnih listih in knjigah.

V ostalem se zahteva od nas tudi po pravilih krščanske usmiljenosti, da se nam vzbudi končno v srcu sočutje do nesrečne Maričke in je ne tiramo neusmiljeno in brezsrčno iz prepada v prepad, iz nesreče v nesrečo, po trnjevi naravnost v pogubo. Saj kakor je izja-

proti Iderskem. Tu so čakali kobariški ognjegasci in nebrojna množica ljudstva. Sprevod se je vredil. Naprej ognjegasci, potem 10 duhovnikov v roketih in s prižganimi svečami v rokah, potem voz s pokojnim ves obložen z venci — ob straneh ognjegasci kot častna straža, potem spremljevalci iz Gorice in drugih krajev v 7 vozovih in nazadnje nebrojna množica ljudstva. Tako je prišel počasi sprevod okrog 8. ure v Kobarid, ki je bil ves razsvetljen in kjer je zopet čakalo na stotine ljudstva. Truplo so deli v župno cerkev in postavili krog krste sveče — častno stržo pri trupu so preskrbeli ognjegasci — ljudstvo pa je pozno v noč hodilo kropiti in moliti za dušo svojega nekdanjega kaplana. Oba brata pokojnikova Anton in Blaž ostala sta pozno v noč pri rakvi. — V torkel pričeli so duhovniki maševati že ob 1/2. uri in potem so bile neprenehoma sv. maše do 7. ure na vseh altarijih. Ob 7. uri je preč. g. dekan imel cerkvene molitve za ranjcega ob asistenci 8 duhovnikov. Po molitvah bila je črna peta sv. maša z asistenco pri velikem altarju — ob njem pa tudi tri tihe črne sv. maše pri stranskih altarijih. Po končanih sv. mašah ob 1/2. 9. uri je gosp. dekan s asistenco odpel „libera“ in nato so vzdignili rakev ter jo položili na voz. Sedaj je preč. g. dekan radi bolehnosti odstopil in oddal vodstvo pogreba č. g. kuratu iz Libušnjega, Ivanu Leben. Sprevod se je vredil. Najprej križ — šolski otroci pod vodstvom učiteljev, ognjegasci kobariški in tolminski, 8 duhovnikov, voz s truplom pokojnega — ob strani častna straža ognjegascev — za vozom sorodniki ranjcega, zastopniki iz Gorice gosp. svetnik Vodopivec, Klavžar in Premrou; gosp. poslanec I. Lapanja; zastopnika „Zarje“ iz Graca in „Slovenske dijaške zveze“ iz Ljubljane gosp. jurist Franc Logar in filozof Davorin Gorjanec; zastopnik „Novega Života“ iz Moravskega duhovnik Fran Stary; c. kr. uradniki sodnje in davkarje; c. kr. notar S. Premrou; zastopstvo županstev Kobarid, Libušnje, Drežnica in Idsko; Sv. Lucija bila je zastopana po preč. g. župniku I. Fabijanu, ki je vodil sprevod od Gorice do Kobarida, Tolmin po preč. g. kaplanu A. Leban in advokatu Gruntar; Gradišče po preč. g. župniku I. Primožič; čitalnica kobariška, katero je pokojni ustanovil, in corpore z zastavo; „slovensko katoliško izobraževalno društvo“ z zastavo; mnogo drugih zastopnikov in nebrojna množica ljudstva. Ulice, kjer se je premikal sprevod, bile so vse razsvetljene. Šolska mladina in zastave so spremile truplo do mostu, ki pelje čez Sočo — po tem pa so se vrnili v Kobarid, vsi drugi pa so spremili ranjcega na pokopališče. Pred vasjo Ladrja je čakala šolska mladina iz šol Smast, Vrsno in Krn pod vodstvom g. učiteljice Marice Perin ter mnogo ljudstva iz libušenske duhovnije, ki se je pridružila pogrebu. Pod sv. Lorencom čakali so Kamenci z g. vikarjem na čelu; tu so vzeli rakev iz voza in 6 krepkih mož iz rojstne vasi ranjcega, namreč iz Vrsna, jo je neslo v cerkev sv. Lovrenca — vence pa so nosili ognjegasci. Nastopil je sorjak pokojnega, Simon Gregorčič, kurat iz Sedla, in v ginljivih besedah razložil ljudstvu življenje pokojnega. Glavne misli: bil je svečenik, ki je do zadnjega stal pri altarju, sedel pri sv. pismu; — bil je mož, ki se ni nikdar vstrašil pokazati svojega prepričanja, — bil je pesnik; pesnik pola domovinske ljubezni, pesnik prerok, pesnik socialist, pesnik

vila mati Poljakova po vsej resnici, je Marička v istini že neizrečeno mnogo trpela, tako da ji privoščimo iz vsega srca, da stopi že enkrat na pot navadnega življenja, brez nenavadnih, krvavih prigod, in da vžije končno tudi nekaj kapljic radosti, ki se ji bode zdele po kelihu pelina brezdvomno mnogo, mnogo slajše, kakor onemu, ki jih sreba že vse svoje življenje in ni še okušal grenkobe. Isto velja o Joži, dasi tega nezgoda in tako strašno laskala z ropazljenimi svojimi kremplji kakor Maričko.

„Zbrali so se torej Poljakovi še enkrat na Maričkinem domu, se dodobra pogovorili in vse natanko določili, kako in kaj.

Naslednje tri nedelje je oznanjal vaški duhovnik svojim ovčicam, da se Jožef Poljak in Marija Gošček — vzameta, seveda.

„Vidiš, ali ti nisem pravila, da se imata ta dva rada in da se naredi iz te moke tudi fin bel kruh?“ šepne Tonca na uho Pepi, ko je šla po prvem oklicu z njo od maše.

prevzet sv. vere in krščanske ljubezni; vse to je pojasnil iz njegovih pesni. Pokazal je kako pobožno je živel, kako pobožno je umrl — stopil je iz postelje in na smrt bolan na tleh kleče sprejel zadnjikrat svojega Stvarnika. Prosil nas je, da mu ohranimo zvest spomin, kakor je sam želel, in sicer s tem, da ga posnemamo v sv. veri in ljubezni do domovine, ljubezni krščanski. Ljudstva je bila natlačena cerkev in polne krog in krog po pokopališču. Potem je daroval č. g. kurat libušenjski še eno črno sv. mašo in ob 3/4 na 12. uro položili so truplo ranjcega v kraj miru, na pokopališče sv. Lovrenca, kraj preč. g. Janeza Červ.

Vsaj ena se Tebi je želja spolnila, v zemlji domači, da truplo leži.

Na Libušnje so došla brzojavno izražena sožnja županstva Sovodnje, društva „Zvezda“ Sovodnje, županstva Opatseselo in županstva Doberdob.

To ni bil pogreb — to bil je triumf! Dahovščina, ki je izvrševala v Kobaridu in pri Sv. Lovrencu vse obede slovesno, je odklonila vsako plačilo na korist „Šolskemu Domu“. — Po neljubi pomoti se v poročilu v mrtvaškem sprevodu v Gorici ni omenil obilno zastopani učiteljski stan. Bilo je navzočih pri sprevodu mnogo učiteljev iz bližnje in daljne okolice, ki so prišli v svojem rodoljubju spremit na zadnjo pot umrlega našega pesnika, v kljub temu, da ta dan na deželi ni bil prost šolskega pouka. To je pač velika požrtvovalnost.

Politični pregled.

Volilna reforma.

Te dni je zbornica razpravljala o razdelitvi mandatov na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Dne 21. julija je odsek sprejel kompromisni predlog glede Češke, ki naj ima 55 nemških in 75 čeških poslancev. S tem pa Čehi niso bili zadovoljni. Pri razpravi v zbornici je predlagal dr. Kramář, naj ta ta odsekov sklep razveljavi. Temu so se odločno uprli Nemci, ki groze, da bi v tem slučaju razbili vso volilno reformo. Glasovanje o Kramářevem predlogu bi se bilo imelo vršiti že v četrtek, a je bilo odloženo na večeraj radi moravskih volitev. Kramářev predlog najbrže ne bo dobil potrebne večine in bo sprejet predlog odseka. Ostro je govoril proti Kramářevemu predlogu min. predsednik pl. Beck, kar se smatra za znamenje, da vlada mladočehov po porazu na Moravskem več ne smatra za vtilno in odločilno češko stranko.

Pri glasovanju o razdelitvi mandatov na Češkem so bili sprejeti odsekovi predlogi. Pri tem so se nemški in češki poslanci stekli.

Odsek za volilno reformo.

V odseku za volilno reformo so v četrtek nadaljevali razpravo o volilni s v o b o d i. Sklenilo se je kaznovati z zaporom od 24 ur do 8 dni vse one, ki ob času volitev plačevali ali dajali volilcem jed in pijačo z namenom, da jih pridobijo za se. Oni pa, ki v tem slučaju pijo in jedo zastoj, ne bodo kaznovani. Več poslancev je tudi za te predlagalo kazen.

Volitve na Moravskem.

V četrtek so se vršile na Moravskem volitve iz meatne skupine. Voliti je bilo 20 Čehov in 20 Nemcev. Med Nemci so izvoljeni 13 liberalcev, 3 nacionalci, 2 vsenemci; na češki strani pa 11 mladočehov, 5 staročehov in 2 li-

„I, no — ali je to kaj čudnega!“

„Ne, ni. Ampak saj veš, kaj se je zgodilo radi te ljubezni z rajnim Goščekom.“

„Pa ona dva nista zakrivila tega, zakrivil je sam.“

„Saj ne tajim, a vseeno...“

Tonca ni izrekla stavka, ki ga je imela v mislih, a Pepa jo je razumela.

In da bi končno ne padlo komu v glavo misliti, da se je naša še kaka ovira, ki bi zaprečila združitev Maričke z Jožo, bodi tu očitno in jasno povedano da se je nameravana svatba tudi v istini izvršila in sicer povsem slovesno in bahato, kako se spodobi za taki dve družini. Bilo je izredno veselo in vso svečanost je narahlo motilo samo to, da ni bilo na svatbi nobenega Maričkinih, ne Petra, ne starišev, ampak samo nekaj njenih sorodnikov in znancev. Pili so in plesali še pozno v uoč, kakor je sploh navada po naših slovenskih tleh ob takih praznikih.

beralca. Potrebno je 4 ožjih volitev. — Skupni izid volitev je doslej sledeč: Vseh poslancev je izvoljenih 109, od teh 38 nemških in 71 čeških. Od teh 71 čeških mandatov jih pripada 16 mladočehom, 7 staročehom, 25 katoliško-narodnim, 12 agrarcem, 3 liberalcem, 3 neodvisnim kandidatom, 5 soc. demokratom.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Mesto venca na grob pesnika Simona Gregorčiča: Fr. Vodopivec, c. kr. svetnik 20 K; Andrej Lašič, c. kr. okr. šol. nadzornik v Tolminu 10 K; slovensko-hrvatski bogoslovci 24 K 70 vin.; Jos. Mašera, vik. v St. Mavru 20 K; Iv. Rojec, kurat Bilje 10 K; Jakob Rejc, župnik v Cepovanu 10 K; Iv. Kunšič, kurat v Serpenici 5 K; Ana Gaberšček, blagega pokojnika žalujoča duhovna mati v Kobaridu 10 K. — Dalje so darovali: S. Premrou v spomin pesnika S. Gregorčiča 20 K; J. Omers, župnik v Sežani 10 K; učenke dekliške pripravljavnice preostanek 4 K v nabavi venca za pok. Simona Gregorčiča; v proslavo spomina pok. pesnika S. Gregorčiča daroval Fr. Sivec, vađn. uč. 25 K; Iv. Nep. Murovec, dekan v Črničah daruje, ker mu ni bilo mogoče skazati zadnje časti nepozabnemu našemu pesniku S. Gregorčiču v ta namen 10 K; Iv. Brezavšček, kaplan v St. Petru v spomin S. Gregorčiča 10 K; Iv. Šorli, c. kr. namestniški svetnik v Pazinu v spomin S. Gregorčiča 12 K; I. Rebek, c. kr. živinozdravnik v Pazinu v spomin S. Gregorčiča 5 K; dr. Hilarij Zorn, c. kr. prof. namesto venca svojemu prijatelju 20 K; Jos. Abram, kurat v Novakih na grob nezabnemu našemu Simonu 10 K; Janez Kurinčič, kurat v Medani daruje za počastiti spomin svojega nepozabnega prijatelja pesnika S. Gregorčiča 40 K; Jos. Kragelj, dekan v Tolminu 20 K; Ant. Bratina, vik. v Doberdolu 10 K (za Alojzijevešče 5 K, za Sirotišče 2 K); I. M. v spomin S. Gregorčiča 10 K.

Blagim dobrotnikom Bog povrni!

Sožalje ob smrti pesnika Simona Gregorčiča so dalje izrazili: dr. Ivan Šusteršič, državni in deželni poslanec kranjski; dr. Josip Vovšek, in dr. Korošec, državna poslanca štajerska; klub jugoslovanskih in državnih češko-katoliških poslancev, „Slovenska zveza“ na Dunaju; vodstvo slovenske ljudske stranke na Kranjskem; deželnozborski klub slovenske ljudske stranke v Ljubljani; minister dr. Pacak po (slovanski zvezi).

Zadnji umotvor pesnika Simona Gregorčiča se nahaja v rokah prevz. knezo nadškofa dr. Frančiška Sedeja. 14 dni pred smrtjo mu je pesnik sam uročil krasni prevod Jeremijevih žalostink (5 poglavij iz sv. pisma).

V grobu bi se obrnil naš pokojni pesnik Simon Gregorčič, ko bi vedel, kdo si izdaja pred slovenskim svetom za njegovega branitelja. Nešteto krat je pokojni Simon prav iz srca obsodil podlo pisanje Gabrščekove „Soče“. L. 1901 ga je list surovo napadal. Počenjanje Gabrščka in njegove stranke je Gregorčiča silno peklo, kar kaže sledeči slučaj: Pokojnik je sedel nekoč v neki slovenski gostilni. Bilo je to kmalu po razkolu. K njemu pride Gabršček in mu ponudi roko. Gregorčič pa mu resno odgovori: „Gospod Gabršček, Vam nič več roke!“ — In človek, ki ga je pokojnik obsodil tako, se upa še igrati vlogo prijatelja in branitelja.

Laška protidemonstracija. — Jutri prirede Lahi proti Slovencem veliko protidemonstracijo, s katero hočejo dokazati italijanstvo Gorice. Veliki lepaki vabijo ob 1/3 popoldne na Travniki, kjer je zbirališče. Nato odkorakajo na grob znanemu prijatelju Avstrije Karola Favettija, kjer bodo reševali italijanstvo Gorice. Vrši se živahna agitacija. Zasluga za to gre „katoliškemu L'Eco“ in judovskemu „Corrierju“.

„Corriere Friulano“ išče, kjer more, povoda da bi nahujskal meščane italijanske narodnosti proti Slovencem. Kakor krvoločna hijena planil je tudi na pokojnega pesnika Simona Gregorčiča povodom njegove smrti, imenoval je njegov pogreb v soglasju s „katoliško“ „L'Eco“ izzivanje italijanske narodnosti, ter se neizmerno huduje nad onimi italijanskimi trgovci, ki so zaprli svoje šta-

cune med sprevedom, češ, da je bil pokojni pesnik politični hujšak, kateri je pozival Slovence v neizprosno boj proti Italijanom. V svrhu, da bi uveril svoje čitatelje o resnici svojih trditel, navaja celo povsem zlagane, le iz hudobne fantazije izvirajoče verz, katere polaga našemu dičnemu pesniku na jezik, dasi jih ni nikdar niti zapisal niti govoril.

List „Il Gazzettino“, ki je čisto stvarno in objektivno pisal o pogrebu Simona Gregorčiča, je dostojno in odločno zavrnil magistratovo glasil, očitajoč mu, da nima družega namena nego hujskati jedno narodnost proti drugi, ter mu je na temelju avtentične prestave zadevne Gregorčičeve pesmi „Soči“ dokazal nepoštenost njegovega postopanja. Tudi profesor Ivančič je poslal „Corriera“ popravek v tem oziru, kateri list tudi prinaša ter opaza, da nima uzroka preključati onega, kar je vže l. 1897 prinesla „Sentinella“ in česar ni nikdo dementoval.

Tu imate židovsko glasil v njegovi polni nagoti in frivolnosti! Ker ni nikdo pred 9. leti dementoval izmišljutin in perfidnih laži lista „Sentinella“, zato so postale danes za „Corriera“ resnice evangelij. In list še dostavlja v svoji navivnosti, da zadevne Gregorčičeve pesmi ni niti bral, niti videl.

Tudi dr. Franko kot zastopnik Gregorčičeve sestre Katherine Čebren je poslal listu popravek, da naš pesnik ni nikdar pisal onih verzov, katere mu „Corriere“, polaga na jezik. In kaj mislite, da je list toli pošten, da bi preključal svoje laži in obrekovanja nasproti najplemenitejšemu prijatelju človeštva, nasproti našemu pesniku? Kaj še! List polemizuje le proti dr. Franku s samohvalo, da je sicer objavil popravek, pa le iz uljudnosti, in trdeč, da ni bil v to primoran, ker Katarina Čebren ni v to pooblaščen in ker ni dodan popravku legaliziran prevod dotične Gregorčičeve pesmi.

Vsemu temu dodajamo le to-le: Kogar hočejo bogovi uničiti, vcepijo mu v dušo hudobijo in perfidnost.

Javen ljudski shod sklicuje za jutri zavedno mirenko delavstvo. Dnevni red: Starostno zavarovanje, organizacija, volilna reforma.

Duhovske spremembe. — Č. g. Ivan Podobnik, kaplan v Mirnu je imenovan za župnijskega upravitelja istotam; č. g. Ivan Reščič, novomašnik je imenovan za kaplana v Boveu; č. g. Ivan Štolfa, kaplan v Boveu, gre za župnijskega upravitelja v Soči; č. g. Alojzij Matelič, gre iz Soče za župnijskega upravitelja v Breginj; č. g. Ivan Brezavšček, kaplan v St. Petru pri Gorici, gre za kaplana v Rihemberg.

Popravkar Bric je poslal popravek, ki smo ga zadnjič priobčili. Sicer bi ga bili lahko vrgli v koš, a smo ga priobčili, ker je prav zanimiv. Najprvo pravi, da je zaklical besedo „kancelparagraf“ na sledeče izvajanje dr. Gregorčiča: „Po novem volilnem redu bo vsakdo glasoval lahko po svojem lastnem prepričanju“, resnica pa je, da je klical opetovano pri raznih točkah to besedo. Tu je popravek torej šepav. Svojo trditev o „lobenswertu v zgodovini popolnoma vzdržujemo. Verjamemo pa, da bi Bric rad utajil te res neumne svoje besede. Bric „popravlja“, da Gabršček ni njegov general in da ni z njim v nobeni zvezi. Prav! Mi torej z ozirom na Bričev popravek konstatujemo, da Bric ne mara več za Gabrščeka. Seveda je drugo vprašanje, kaj bo na to rekel Gabršček. K sklepu pravi, da ni bil „sladkoginjen“. To vzamemo na znanje s pristavkom, da človek, ki dela take popravke, res ni „sladko“ — ampak prav zelo „kislo-ginjen“. Njegove slovniške zmožnosti bi pač delale čast Bričevim učencem, njemu pa nikakor ne. Učitelj, vzgojitelj, ki se na shode vtihtaplja s tujimi vabili, se na njih nedostojno vede in piše popravke, kakor je bil ta, je — žalostna prikazen.

Poročila se je g. g. Gabrijela Mercina z g. Josipom Moravcem. Bilo srečno!

Umrli je na Volovskem monsg. Vinko Zamlič, odločen rodoljub. N. p. v. m.!

„Narodna Tiskarna“ priporoča slavnemu občinstvu S. Gregorčičovo knjigo „Job“.

Koncert „Slov. Čitalnice“ se je v četrtek prav lepo obnesel. Občinstva

je bilo mnogo in petje izborna. Več prihodnjič.

Prom cija. — Včeraj je promoviral g. Josip Zdolšek, na graškem vseučilišču za doktorja prava.

Predavanja v „Goriški zvezi“. — V četrtek je predaval g. Rejec. V mali gorski vasi si kmetje komaj pride-lajo, da prižve svojo družino. V takih razmerah se dobi mnogo oderuhov, ki potrebo ubogega kmeta izrabljajo. Tudi ako kmet ima svoje delo zanemarjati, kedar le zahteva oderuh, mora njemu delati. Oderuh gospodari popolnoma tudi osebno prepričanje ima v oblasti in obrne svojega dolžnika, kamorkoli hoče. Kako velikanskega pomena je to, nas uči Istra, kjer dobe cele vasi radi denarne odvisnosti od enega Laha laško lice, nas nči Štajerska, kjer ravno tako vlada nemški denar v rokah brezsrčnih oderuhov. Ljudstvo je demoralizirano, lastnega mnenja nima več, ampak vse ima naprodaj, denar ima v njegovih očeh večjo veljavo kot vsaka druga etična vrednost.

V rodovitnih krajih je imelo ljudstvo precejšnje prideleke. Prihranilo bi se bilo lahko kaj denarja, a hranilnice niso poznali, oz. bile so predač. Zato pa je začelo ljudstvo zapravljati. Posebno trgovci in krčmarji so to učili in tudi pomagali. Ti so polagoma postajali bogati ljudstvo pa je prišlo ob denar. Pritisnila je slabša letina. Ljudstvo je bilo razvajeno, trpeti in trdo delati ni znalo, hotelo je nalahko živeti in denar služiti — prišla je tako polagoma na rob gospodarskega propada. Mesto v svoji domovini, je začelo v teh razmerah iskati sreče v tujini — Ameriki. Dandanes pa je postalo človeštvo v svojih težnjah že tako materialno, da bi ideje kmalu ne pripoznavale. Kdor hoče torej ljudstvu pomagati, mora ga dvigniti duševno in materialno. Naj ne mislimo, da bomo pomagali ljudstvu, ako ga bomo samo duševno izobraževali! Cerkev je vedno od svojega početka tako spolnovala svojo socialno nalogo, da je skrbela tudi za materialne potrebe svojih vernikov.

Doseči se da vse potom združništva. Ne ustrašimo se nasprotnikov; nasprotovati bodo le oni, ki ne poznajo ljubezni do bližnjega! Seveda treba previdnosti, poštrevnosti, ljubezni; razočaranja bodo, a bo tudi veselje na uspehu! Ljudstvu vzbudi združništvo samzavest, vzajemnost, edinstvo; posebno pa blagodejno vpliva zadruga, ako so v odboru vzorni, vestni in natančni možje, ti postanejo lahko prava „sol“. Vstanavljajmo zadruga! Velikega pomena so posebno rajfajzenovke, ker se ta ne gleda toliko kredit posameznega kolikor na moralno osebno vrednost. Dobičkarija je izključena; dobički se lahko uporabijo v dobre namene. Naj delujejo vsi v združništvu, ki hočejo pripeljati ljudstvo do sreče!

Ker je preostalo nekaj časa, je predaval gosp. Premru še o sklepnih računih.

Predavanje bode prihodnji četrtek.

Trgovsko in obrtno društvo v Gorici je priredilo dne 27. t. m. v gostilni pri „Kranjcu“ prijateljski sestanek s podučnim predavanjem. G. dr. Dermastija je predaval o dolžnostih trgovcev in obrtnikov napram javnim oblastim. V uvodu je razložil pomen trgovine in obrti pri kulturnih navodih, dotaknil se je rimljanske trgovine in grmanske v srednjem veku in pojasnil zakaj sta propali. Nato je poljudno razložil, kateri obrtniki in trgovci so po postavi vezani redno voditi poslovne knjige. S praktičnimi slučajji pa je dokazal, da je sploh vsakemu, še tako malemu obrtniku treba knjigovodstva, ako se hoče obvarovati škode. Predavanje je imelo na udeležence zelo velik vpliv in se je pričelo takoj s pripravami, da se prične s podukom o knjigovodstvu, na kar se vpelje vsaj najnujnejše knjigovodstvo onim članom, ki ga še imajo. — Danes predava ravno tam g. dr. Breclj o Milanu in njega razstavi. Potem slede zopet razgovori o vsakdanjih važnih slučajih. V kratkem priredi društvo družinski večer s predavanjem. petjem in godbo.

Na znanje. — Naznanjamo gospodom, ki pridejo z dežele, da odslej naprej dobe kosilo v „Kuhinjski soli“, ker je gospodična Grebenčeva, voditeljica šole že okrevala. Učenke pa, ki so že vpisane, bo sprejemala še le po novem letu.

Čudne sanje. — V noči od nedelje na ponedeljak se je sanjalo Mariji Marušič iz Lokvice, da jo poglavi praskajo mačke. Ko se v strahu zbudi in pogleda okoli sebe, z grozo zapazi, da ji gori pri glavi. Hitro je začela klicati na pomoč stariše, da so ogenj hitro po-

gasili. Škoda je malo, ker se ogenj še ni razvil.

Požar. — Iz Krna nam poročajo: V nedeljo, dne 25. t. m., med 9. uri 10 uro dopoldne je nastal ogenj v hiši posestnika Jakoba Sivca. Doma je bila le gospodinja, vsi drugi so bili pri maši. Zgorela je hiša, vse pohištvo, 5 goved, vsa obleka in ves denar, kar ga je bilo doma. Posestnik je sedaj popoln revež. Zavarovan je bil le za malo. Pogoreli sta tudi dve bližnji hiši, a škoda tu ni bilo, ker so ob pravem času rešili iz gorečih poslopij razne premičnine.

Klavrna lahonska zmaga. — Občinske volitve v Trziču (Monfalcone) so se vršile 15. in 16. t. m. Lahi so bili v strahu, da jih slovenski kmetje v tretjem razredu ne premagajo. Pri vsej slepariji in agitaciji od laške strani je šlo le za 14 glasov. Laška pooblastila je komisija odobrila, slovenska zametavala, čeprav so bila v redu. Posebno je delal za Lahe c. kr. sodnijski oficijal v Trziču Rihard Visintin. O 1 polu 9. zjutraj pa do 8. zvečer je ves čas agitiral. Oddal je glas s pooblastilom za Petra Aschenbrenerja, železniškega čuvaja v Ronkih; ta mož je bolan že od 1. septembra in njegovo službo opravlja drugi. Na pooblastilu pa je bilo rečeno, da Aschenbrener ne more na volišče, ker je službeno zadržan! Kaj, za to je Visintin v Trziču?! Kmetom pa vsa čast, ki so tako lepo nastopili sami od sebe! Proti volitvam — pritožbo!

Nabrežina. — Pri občinskih volitvah prejšnji teden so izvoljeni štirje Italijani v obč. starešinstvo. Gotovo narodno nezadovoljanje.

Za Ricmanje je imenovan, kakor čujemo, č. g. Ukmarij, dosedaj kapelan v Rojanu in urednik „Družinskega prijatelja“. Nekateri hočejo baje zaradi tega uprizoriti novo ricmanjsko afero.

Disciplinarni status za odvetnike in odvetniške koncipiente je v nekatereh točkah spremenjen.

Pomanjkanje učiteljev. — Na Kranjskem manjka 91 učiteljev. Nadomestujejo jih celo daccarij, orožniki in drugi taki pedagogi. Častitamo kranjskemu deželnemu odboru in deželnemu šolskemu svetu!

Književnost in umetnost.

Matice Hrvatske poverjeniki na Goriškem: za Ajdovščino g. župnik Cigoj; za Bilje g. Jos. Šuštič; za Gorico g. dr. Henrik Tuma, odvetnik, in duhovno semenišče; za Kanal gosp. nadučitelj M. Zega; za Tolmin g. oficijal A. Berlot. Cena za Slovence polovična, to je, 3 K; knjig bo devet, med njimi „Slovenska Autologija“ z uvodom o slovenskem pesništvu, tri razprave o Slovincih in „Umetniški zbornik“ (slike). Knjige že izidejo početkom decembra; torej se je treba požuriti.

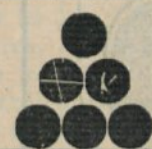
Društva.

Občni zbor „Cecilijanskega društva“ v Gorici. — Kakor se kaže, je zanimanje v tem oziru vedno večje; kdo bi pred leti kaj takega mogel za gotovo pričakovati! Z občnim zborom dne 22. t. m. je lahko vsakdo zadovoljen. Pri službi božji ob 10. uri je bilo petje na koru dobro, seveda dovršeno dobro, da si boljšega ne bi smeli želeči, pač ni bilo. Glede korala se pač pa pozna, da smo začetniki; pa sčasoma se bo že nekoliko opililo, seve če ga bodo večkrat prepevali, ne samo pri podobnih prireditvah; toraj krepko naprej! Po sv. maši se je vršilo zborovanje v dvorani hil. tiskarne po običajnem vsporadu; toliko vdeležencev zadnja leta nikdar ni bilo; neka posebnost je bila, ker so društveniki ital. narodnosti prišli v velikem številu; toraj zanimanje na obeh straneh! Zato jo bilo vse nekako veselo, živahno! Gosp. dr. Tarlao pozdravi vdeležnike in omenja važnega veselega dogodka, da je bivši predsednik dr. Sdej postal naš višji pastir, in kot tak bo opazoval, motril, modroval delovanje društveno, pa tudi spodbujal k vstrajnemu delu; pač dovolj vzroka, da se veselimo tega dogodka. Vleč. g. Kokošar v svojem pozdravu naglašala isto, nakar se brebere poročilo obeh tajnikov. Mej predlogi je posebne važnosti oni, ki ga je stavil č. g. Vodopivec, glede orgljarske šole v Gorici, če že drugačne ne, vsaj provizorično; začetek naj se stori, potem bo se že nekako vredilo. Društvo naj bi poskrbelo za lokal in druge neobhodne potrebne reči. Sploh se je cela zadeva izročila odboru, ki naj jo presodi, vredi, potrebno krene in določi. Ko sedaj imamo vsaj nekoliko več upanja, da se bo pereče vprašanje vgodno reči! Dal Bog, da se to kmalu zgodi! Izvoljen je bil za predsednika g. dr. Tarlao, za podpredsednika vleč. g. Kokošar; za slovenski oddelek: blagajnik: č. g. Fr. Setničar, tajnik: P. Aleksander; odborniki: vleč. gg. A. Čargo, Vodopivec, gg. D. Fajgelj in Ferd. Simšič. Vivat, floreat, crescat!

Gabrijela Mercina,
Josip Moravec
poročena.

Gorica-Cheboygau v novembru
1906.

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi

krasne novosti

modnega blaga,

kakor modre volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne perje itd.

Blago najbolje.

Konkurenca
izključena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovaljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Zahvala.

Ginjeni vsled nebrojno nam došlih sožalnic povodom smrti nepozabnega in ne- nadomestjivega č. g. gospoda vikarja v p.

Simona Gregorčiča,

smo dolžni iskreno zahvalo vsem, ki so od Gorice do Libušnjega skazali poslednjo čast nepozabnemu ranjekemu. Dolžnost naša je, da se najprej iskreno zahvalimo preč. gosp. župniku Fabijaniju iz Sv. Lucije, ki je spremljal truplo iz Gorice do Kobarida, dalje solkanski duhovščini, čitalnici in iste pevskega zboru kakor tudi starešinstvu, dalje kanalski čitalnici in pevcem, učiteljskemu osebju z mladino, čč. duhovščini iz Tolmina, Volč in iz sosednih občin, tolminski požarni brambi, čitalnici, rokodelskemu društvu, slov. plan. društvu in pevskega zboru, dalje vsem vrlim Kobaridcem, ki so tako nepričakovano slovesno vsprejeli zemeljske ostanke njih bivšega kaplana, duhovni materi pokojnika gospej Ani Gabršček, starešinstvu, olupševalnemu društvu, uradništvu, ognjegascem, ki so kot častna straža opravljali ta posel celo noč v kobarški cerkvi, dalje vsej množici ljudstva, ki je po poti od Gorice do Sv. Lovrenca pozdravljala nepozabnega pokojnika na zadnji poti v večnost. Konečno se zahvalujemo preč. duhovščini, ki je z obilo asistenco izročila materi zemlji telesne ostanke pokojnika, posebej pa še preč. gosp. kobariškemu dekanu Peterlu in preč. gosp. kuratu libušenskemu Lebenu. Zahvaljujemo se zastopnikom raznih društev, kakor tudi vsemu ostalemu ljudstvu, ki je v tako ogromnem številu spremljala zemeljske ostanke pokojnika v večnost. Bog vsem obilo poplačaj!

GORICA, 29. novembra 1906.

Sorodniki.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Novost! Velik učinek
Briljantno božično drevesce z zvončkljanjem

s 6 pozlačenimi angeljci, 30 cm visoki. — Celo božično drevesce trdno. — Garantira se za iz- borno delovanje.

Najlepši in najnovejši kinč božičnega drevesca

ki ne bi smel manjkati v nobeni katoliški rodbini.

V gorkem zraku, ki ga segrejejo 3 sveče se vrli kolo, na katerem so vtrjene kroglice, ki udarjajo na tri zvončke, ki provzročijo lepo božično zvonjenje.

Cene v kartonu z navodilom vpo- rabe franko proti predpla- čilu 1 komad **K 1-50**

3 kom. K 4, 6 kom. K 7-50, 12 kom. K 13-50
Po poštnem povzetju 20 v več.

Abo ne vgaja so vrne denar.

Naroča se pravočasno pri

HANNS KONRAD

Prva tovarna ur Most (Brux) šte. 2051

(Češko)

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

Poskusite
in priporočite
== izdelke ==
Vydrobe tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Ugodna prilika!

Namesto 18 K,
samo

7 K.

Krasna rem. glo- rija srebrna ura s 3 močnimi po- krovci lepo gravirana, natančno idoča s 3letno garancijo, proti povzetju za 7 K

J. König, Uhrenfabrik
Dunaj VII., Westbahngasse 36.

Kolo v dobrem stanu se po ceni proda.

Gorica, Stolna ulica št. 3.

Električna žepna luč

vedno uporabljiva. Mal pritisk s prstom, razžari svetlo električno svet- lobo. Brez vse nevar- nosti lahko in priročno nosi se v žepu in upo- rablja delj časa. Izrab-ljena baterija, nado- mesti se lahko z novo.

Cena kompletno K 3; s povekševalno lučjo K 4; nadomestna baterija K 1.

Pošilja po povzetju

J. König, Elektrotehnik.

Dunaj, VII., Westbahnstrasse Nr. 36.

Prodajalci veliki rabat!

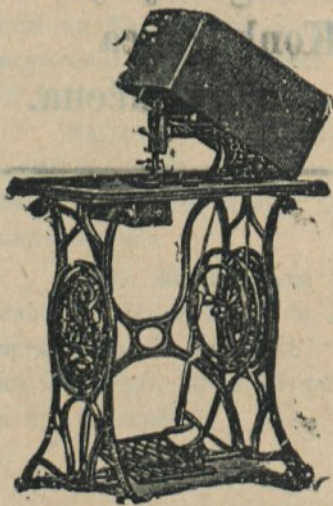
Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav- nemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ce- lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin- sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-vega mlina iz Kranja in iz Joh- mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja- stroje tudi na teden ske ali mesečne oboro- ke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pi- vovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš- tena in točna. M M M M M M

Nova

manufakturna trgovina

Gorica — Corso G. Verdi 35 — Gorica

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega modnega, suknene in belega blaga po najnižjih cenah.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2 %, na vknjižbo po 5 %

z 1/8 % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.